پیام هفت

ظروف رحمت برای عزت و جلال، دانه‌های گندم، و شاخه‌های تاک

خواندن متون مقدس: رومیان ۹: ۲۱، ۲۳؛ اعمال ۹: ۱۵؛ ۲ قرنتیان ۴: ۷؛ یوحنا ۱۲: ۲۴؛ ۱۵: ۱، ۴-۵، ۷

۱. ایمانداران به مسیح، ظروف رحمت برای عزت و جلال هستند؛ ما کانتینرهای مسیح به عنوان رحمت، عزت، و جلال هستیم – رومیان ۹: ۲۱، ۲۳:

آ. مقصود خدا از آفرینش انسان این بود که انسان را ظرف خود، کانتینر سفالی خود سازد تا حاوی مسیح و سرشار از او به عنوان حیات برای بناسازی بدن مسیح باشد که در اورشلیم نو به عنوان ظرف بزرگ جمعی خدا برای ابراز او باشد – پیدایش ۲: ۷؛ اعمال ۹: ۱۵؛ رومیان ۹: ۲۱، ۲۳؛ ۲ قرنتیان ۴: ۷؛ ۲ تیموتائوس ۲: ۲۰-۲۱؛ متی ۲۵: ۲-۴، ۸-۹؛ زکریا ۴: ۱۱-۱۴؛ ر.ک. مکاشفه ۳: ۱۸.

ب. تمام چهارده رساله پولس را می‌توان در دو کلمه خلاصه کرد – «ظرف باز»:

۱. میزانی که خدا می‌تواند خود را در ما توزیع کند، به میزان باز بودن ما بستگی دارد. خدا فقط می‌خواهد ما عاشقش باشیم و خود را به روی او باز نگه داریم – ۲ پادشاهان ۴: ۱-۷؛ متی ۵: ۳؛ یوحنا ۱: ۱۶؛ اشعیا ۵۷: ۱۵؛ ۶۶: ۱-۲.

۲. انحطاط از خودراضی بودن شروع می‌شود؛ پیشرفت از گرسنگی و تشنگی شروع می‌شود – تثنیه ۴: ۲۵؛ لوقا ۱: ۵۳؛ فیلیپیان ۱: ۲۵؛ مکاشفه ۳: ۱۶-۱۸.

پ. ما آفریده شدیم که ظروف رحمت باشیم تا حاوی مسیح به عنوان خدای رحمت باشیم – رومیان ۹: ۱۳-۱۱، ۱۶، ۲۱-۲۰، ۲۳؛ مراثی ۳: ۲۱-۲۳؛ لوقا ۱: ۷۸-۷۹:

۱. رحمت خدا، فراگیرترین صفت خداست که ما را از جایگاه اسفناکمان نجات می‌دهد و به وضعی که شایستهٔ عشق و فیض اوست می‌رساند – افسسیان ۲: ۱-۴؛ عبرانیان ۴: ۱۶.

۲. به خاطر رحمت خدا، ما به انجیل پاسخ دادیم وقتی دیگران پاسخ ندادند، ما کلامی دربارهٔ مسیح به عنوان حیات دریافت کردیم وقتی دیگران از پذیرش آن امتناع ورزیدند، و ما راه بازیابی خداوند را در پیش گرفتیم وقتی دیگران از این راه عقب‌نشینی کردند – سرود ۲۹۶، بند ۳.

۳. «رحمت» به اعمال بیرونی خدا اشاره دارد که با انگیزهٔ حال اسفناک ما انجام می‌شود؛ «شفقت» به عاطفهٔ درونی او اشاره دارد که از ذات مهربان او سرچشمه می‌گیرد – رومیان ۹: ۱۵؛ متی ۹: ۳۶.

۴. ما باید هر روز صبح با خدا به عنوان آن شفیق تماس بگیریم تا در واقعیت پادشاهی با رحیم بودن نسبت به دیگران و داوری نکردن دیگران زندگی کنیم – مراثی ۳: ۲۱-۲۳؛ متی ۵: ۷؛ ۷: ۱.

ت. ما آفریده شدیم که ظروف غزت باشیم تا حاوی مسیح به عنوان خدای عزت باشیم. ظروف عزت، تلقیح‌کنندگان هستند، کسانی که دیگران را علیه تنزل کلیسا تلقیح می‌کنند – ۲ تیموتائوس ۲: ۲۲-۲۰؛ داوران ۹: ۹؛ ۱ سموئیل ۲: ۳۰:

۱. تلقیح‌کننده، یک معلم، یک خدمتگزار نیکوی مسیح عیسی است، کسی که با کلمات حیات تغذیه می‌شود و روحش را برای زیستن مسیح در زندگی روزانهٔ خود برای زندگی کلیسایی تمرین می‌دهد – ۲ تیموتائوس ۲: ۲؛ ۱: ۱۳-۱۴؛ ۱ تیموتائوس ۴: ۶-۷؛ ۶: ۲۰.

۲. تلقیح‌کننده، یک سرباز است که علیه تعالیم مختلف مخالفان می‌جنگد تا اقتصاد خدا را طبق خدمتگزاری رسولان انجام دهد و با پُر شدن از حیات برای سلطنت در حیات، علیه مرگ، آخرین دشمن خدا، در نبرد مبارزه کند – ۲ تیموتائوس ۲: ۳-۴؛ ۱ تیموتائوس ۱: ۱۸؛ رومیان ۸: ۶، ۱۱؛ ۵: ۱۷.

۳. تلقیح‌کننده، یک ورزشکار است که زندگی کلیسایی عادی را با پناه بردن به مسیح به عنوان پناهگاه خود، و پیگیری مسیح به عنوان عدالت، ایمان، عشق، و صلح و آرامش با کسانی که

خداوند را با قلبی خالص می خوانند، زیست می‌کند – ۲ تیموتائوس ۲: ۵؛ عبرانیان ۶: ۱۸-۲۰؛ ۲ تیموتائوس ۲: ۲۲.

۴. تلقیح کننده، یک کشاورز است که با خدا توسط زندگی کاملاً سازگار خود، همکاری می‌کند تا بذر حیات را در مردم بکارد و آنها را با روح حیات، توسط کلام سالم خود، آبیاری کند – آ. ۶؛ ۱ قرنتیان ۳: ۶، ۹؛ ۲ قرنتیان ۶: ۱آ؛ لوقا ۸: ۱۱؛ یوحنا ۷: ۳۸؛ ۶: ۶۳؛ ۲ قرنتیان ۳: ۶.

۵. تلقیح کننده، یک کارگر است که کلام حقیقت را به درستی به کار می بندد و کلام خدا را در بخش‌های گوناگون آن، به درستی و راستی و بدون تحریف (مانند نجاری) فاش می‌سازد؛ به کلام حقیقت، که به درستی فاش شده است، نیاز است تا مردمِ تاریک¬شده را روشن کند، علیه سم و زهر تلقیح کند، مرگ را فرو بلعد، و ایمانداران پریشان را به مسیر مناسب بازگرداند – ۲ تیموتائوس ۲: ۱۵؛ ر.ک. اعمال ۲۶: ۱۸؛ مزامیر ۱۱۹: ۱۳۰، ۱۳۳.

ث. ما ظروف جلال هستیم تا حاوی مسیح به عنوان خدای جلال باشیم:

۱. جلال، خود خداست که ابراز و ظاهر شده است – ارمیا ۲: ۱۱؛ اعمال ۷: ۲؛ افسسیان ۱: ۱۷؛ ۱ قرنتیان ۲: ۸؛ ۱ پطرس ۴: ۱۴؛ کولسیان ۲: ۹.

۲. ما این گنجینه را داریم، مسیح به عنوان خدای جلال، که در درون ما ظروف خاکی (۲ قرنتیان ۴: ۷)، ساکن است؛ «این خزینه [گنجینه]» که درون ما ساکن است، «چهره عیسی مسیح» (آ. ۶)، حضور مسیح، «حضور [شخص] مسیح» (۲: ۱۰) است.

۳. وقتی قلب خود را به سوی خداوند می چرخانیم، بر خداوند روح به عنوان حضور مسیح در روحمان می‌نگریم، و «از جلال تا جلال...متبدل [دگرگون] می‌شویم، چنانکه از خداوند که روح است» – ۳: ۱۶-۱۸.

۴. نگریستن بر جلال خداوند، این است که خودمان خداوند را ببینیم؛ بازتاب جلال خداوند، قادر ساختن دیگران به دیدن او از طریق ماست – اشعیا ۶۰: ۱، ۵.

۲. ایمانداران به مسیح، دانه‌های گندم هستند – یوحنا ۱۲: ۲۴:

آ. بسیاری دانه‌های گندم که از طریق مرگ و رستاخیز مسیح تولید می‌شوند، برای تشکیل یک نان واحد – بدن مسیح – هستند. دانه‌های گندم، لِه، آمیخته با روغن، پخته در تنور، و با هم چون یک قرص نان ممزوج می‌شوند، که با هدیه آردی نشان داده می‌شود – ۱ قرنتیان ۱۰: ۱۷؛ لاویان ۲: ۴-۵.

ب. خداوند، به عنوان یک دانهٔ گندم که در زمین افتاد، حیات روان خود را از طریق مرگ از دست داد تا بتواند آتش حیات جاودان خود را در رستاخیز به «دانه‌های بسیار» منتشر کند. ما به عنوان دانه‌های بسیار باید حیات روان خود را از طریق مرگ از دست بدهیم تا از آتش حیات جاودان مسرت برده و آن را در رستاخیز به دیگران منتشر کنیم – یوحنا ۱۲: ۲۴-۲۶؛ لوقا ۱۲: ۴۹-۵۰؛ ۱ قرنتیان ۱۵: ۳۱، ۳۶؛ ۲ قرنتیان ۴: ۱۲.

پ. به عنوان دانه‌های گندم که برای مردن به زمین می‌افتند، انسان بیرونی ما در حال شکسته شدن و تحلیل رفتن است، تا انسان درونی ما بتواند روز به روز نو شود – آآ. ۱۶، ۱۰-۱۱؛ تیتوس ۳: ۵؛ افسسیان ۴: ۲۳؛ ۵: ۲۶.

ت. یک مسیحی که برای بناسازی بدن مسیح، روحانی است، باید هر روز سه چیز را «بخواند» – باید کتاب مقدس را بخواند، باید حس درونی خود را بخواند، و باید محیط و شرایط خود را که شامل افراد، چیزها و امور اطرافش می‌شود، بخواند – رومیان ۸: ۶؛ ر.ک. امثال ۱۶: ۹.

ث. ما ممکن است دعا کنیم و امیدوار باشیم که دیگران تغییر کنند، ولی هر چه بیشتر اینطور دعا کنیم، برای ما روشن‌تر می‌شود که هیچ چیز تغییر نخواهد کرد. این محیطی است که خدا آفریده تا ما را با صورت پسر خدا همشکل کرده و فیض و قدرت خدا را ظاهر سازد – رومیان ۸: ۲۸-۲۹؛ ر.ک. ۶: ۳-۴؛ ۱ پادشاهان ۷: ۱۷، ۲۰-۲۲.

ج. ما باید با روح‌القدسِ عمل¬کننده همکاری کنیم و محیطی را که خدا برای ما ترتیب داده است بپذیریم – فیلیپیان ۴: ۱۲؛ افسسیان ۳: ۱؛ ۴: ۱؛ ۶: ۲۰؛ ۱ قرنتیان ۷: ۲۴.

چ. ما ممکن است به خدا شکایت کنیم، ولی شکایت ما می‌تواند بهترین دعا، خوشایندترین دعا به خدا باشد؛ در حالی که ما شکایت می‌کنیم، خدا شادمان است زیرا او همه چیز را با هم برای خیریت به کار می‌گیرد تا ما با صورت پسر نخست‌زاده‌اش همشکل شویم – ر.ک. مزامیر ۱۰۲، عنوان.

۳. ایمانداران به مسیح، شاخه‌های تاک هستند – یوحنا ۱۵: ۱، ۴-۵:

آ. تاک، که مسیح است، با شاخه‌هایش، که ایمانداران به مسیح هستند، ارگانیسم خدای سه¬یکتا در اقتصاد خدا برای رشد با غنای او و ابراز حیات الهی اوست – آآ. ۱-۵.

ب. ما هیچ نیستیم، هیچ نداریم، و جدا از مسیح به عنوان تاک، هیچ نتوانیم کرد؛ از این رو، ما باید در او بمانیم، در او باقی بمانیم، اقامت کنیم و ساکن شویم، نه توسط آنچه هستیم یا آنچه می‌توانیم انجام دهیم، بلکه توسط حیات فناناپذیر، که خود مسیح است، زیست کنیم – ۱۴: ۶آ؛ ۲ قرنتیان ۵: ۴.

پ. ماندن در مسیح، ماندن در عشق اوست تا عاشق او و عاشق یکدیگر باشیم که حیات الهی را در میوه آوردن ابراز کنیم – یوحنا ۱۵: ۹-۱۰، ۱۶-۱۷:

۱. «به شما حکمی تازه میدهم که یکدیگر را محبت نمایید، چنانکه من شما را محبت نمودم تا شما نیز یکدیگر را محبت نمایید. به همین همه خواهند فهمید که شاگرد من هستید اگر محبت یکدیگر را داشته باشید» – ۱۳: ۳۴-۳۵؛ ر.ک. ۱ یوحنا ۴: ۱۸-۱۹.

۲. اگر عاشق خداوند باشیم، از او پر خواهیم شد، و هر آنچه ما را در درون پر می‌کند، از ما بیرون خواهد آمد. عشقِ بی نهایت به خداوند، ما را واجد شرایط، کامل و مجهز می‌کند تا خداوند را بیان کنیم – یوحنا ۲۱: ۱۵-۱۷.

ت. ماندن در مسیح، حفظ خود در مشارکت با او روزانه و ساعتی است، که اجازه ندهیم چیزی بین ما و او فاصله بیندازد. کل زندگی کلیسایی به مشارکت الهی بستگی دارد، که خدای سه¬یکتای در گردش است که هرآنچه خودش هست را برای مسرتمان در ما می¬نهد، جاری، مکالمه، حمل، منتقل و توزیع می‌کند – ۱ یوحنا ۱: ۳؛ ۲ قرنتیان ۱۳: ۱۴.

ث. برای اینکه خداوند در ما بماند، باید بگذاریم سخنان او در ما بماند. اگر با آمدن نزد او برای حیات، در کلام مکتوب او بمانیم، سخنان آنی او به عنوان روح و حیات در ما خواهند ماند – یوحنا ۱۵: ۷؛ ۵: ۴۰-۳۹؛ ۸: ۳۱؛ ۶: ۶۳.

ج. به عنوان شاخه‌های مسیح، تاک حقیقی، ما باید مسیح را زیست کنیم، مسیح را رشد دهیم، مسیح را ابراز و مسیح را از هر نظر پخش نماییم. این است «به طریق شایسته خداوند به کمال رضامندی رفتار نمایید و در هر عمل نیکو بار آورید و به معرفت کامل خدا نمو کنید» – کولسیان ۱: ۱۰.

چ. میوه آوردن، لبریزیِ غنای حیات درونی است؛ از فراوانیِ حیات درونی، جریانی خواهد بود که به دیگران خواهد رسید، در زندگی آنها نفوذ خواهد کرد، تا آنها میوه‌ای ماندگار برای تجلیل پدر شوند – یوحنا ۱۵: ۱۶.

© 2026 Living Stream Ministry